

РЕШЕНИЕ

№ 33907

гр. София, 31.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **3476** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Национална електрическа компания“ ЕАД против задължително предписание, обективирано в констативен акт № КА-ПБЗН-КНО-9-3/26.02.2026г., съставен от И. О. Г., на длъжност инспектор по ЗН в Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – [населено място] към Министерство на вътрешните работи.

С жалбата са изложени подробно съображения за наличието на правен интерес за НЕК ЕАД да оспорва даденото на основание чл. 89, ал. 1 от Закона за защита при бедствия (ЗЗБ) задължително предписание, обективирано в констативен акт № КА-ПБЗН-КНО-9-3/26.02.2026г. Въведени са възражения за незаконосъобразност на акта поради неспазване на установената форма, допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила и противоречие с материалноправни разпоредби - основания за оспорване на индивидуалния административен акт по чл. 146, т. 2 - т. 4 АПК. По изложените подробни съображения се прави искане за отмяна на оспорения акт, както и за присъждане на сторените по делото разноски, в това число юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., като се поддържа оспорването на акта, а по същество се прави искане за неговата отмяна поради незаконосъобразност.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява. В съдебното заседание, чрез процесуалния си представител юрк. М., и с представения писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна и претендира отхвърлянето ѝ. Представя писмени бележки, с които се доразвиват изложените

съображения за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства по чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По делото не е спорно, а и е видно от представеното решение от 28.12.1991г., постановено по ф.д. № 29869/1991г. на СГС - ФО, че НЕК ЕАД е регистрирано като еднолично акционерно дружество с държавно имущество и съгласно чл. 15 от Разпореждане № 46 на МС от 07.11.1991г. поема всички активи и пасиви на конкретно посочените предприятия, сред които и Предприятие "Язовири и каскади" - С..

Не се спори, а и се установява от представените с преписката писмени доказателства, че на основание чл. 87 ЗЗБ е извършена проверка на обект: язовир "К.", находящ се в землището на [населено място], [община], за резултатите от която е съставен констативен акт № КА-ПБЗН-КНО-9-3/26.02.2026г. Изложени са констатации, че обектът е собственост на "НЕК ЕАД – Предприятие Язовири и Каскади" и е категоризиран от първа степен на потенциална опасност; в обекта има разработен аварийен план съгласно изискванията на чл. 35, ал. 2 от ЗЗБ и на Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, съгласно който при разрушаване на язовирната стена ще бъде залята голяма част от [населено място]. Органът е констатирал, че в обекта няма изградена локална система за оповестяване, с оглед на което и на основание чл. 35, ал. 3, т. 5 от ЗЗБ е дал предписание да се изгради ЛСО, със срок за изпълнение - 28.02.2027 г.

Видно от извършеното отбелязване, констативният акт е връчен на 26.02.2026г. на упълномощено лице съгласно пълномощно № ЦУ-П-9/19.02.2026г.

От приложените към административната преписка документи е видно, че цитираният аварийен план на Я. район "Б.", утвърден на 25.07.2017г. от управителя на НЕК ЕАД, е изготвен и представен от НЕК ЕАД.

Приложени са към административната преписка и протокол от проверка на състоянието на язовирната стена и съоръженията към нея, извършена на 05.10.2021г. в изпълнение на Заповед № РД-22-177/26.07.2021г. на областния управител на област К., издадена на основание чл. 32, ал. 1 ЗА и във връзка с чл. 138а, ал. 3 и чл. 141б, ал. 3 от Закона за водите. Видно е от протокола, че на проверката е присъствал представител на НЕК ЕАД, като дружество, стопанисващо съоръженията и оператор на язовирната стена и съоръженията към нея. Съгласно приложение № 1 към чл. 10, ал. 2 ЗВ за извършено класифициране по степен на потенциална опасност съгласно чл. 141б ЗВ, представено с преписката, язовир "К." е квалифициран от първа висока степен на потенциална опасност.

Протоколът от извършената проверка на 05.10.2021г. на състоянието на язовирната стена и съоръженията към нея е предоставен на директора на РД ПБЗН - К. с писмо с вх. № 115200-242/28.03.2024г. на председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което е предоставена и информация за собствениците и ползвателите на язовирите "К.", "Малък К.", находящи се в землището на [населено място], [община], област К., "К.", находящ се в землището на [населено място], [община], и "Д.", находящ се в землището на [населено място], [община]. Посочено е, че язовирите "К.", "К." и "Д." са публична държавна собственост по Приложение № 1 към чл. 13, ал. 1, т. 1 ЗВ и се стопанисват от НЕК ЕАД - Предприятие "Язовири и каскади".

За установяване материалната компетентност на длъжностното лице - инспектор по ЗН в Регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - [населено място] по

преписката са приложени Заповед № 8121з-1393/16.11.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 8121з-812/17.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 1983з-941/03.12.2024 г. на директора на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" и Заповед № 1152з-23/15.01.2026 г. на директора на Регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - К., както и са представени длъжностна характеристика, график с рег. № 1152р-174/15.01.2026г. и списък на обектите, подлежащи на контрол през 2026г. от инспектор И. Г. - инспектор по ЗН в група ПКПД на сектор ПКД при РДПБЗН - К..

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното предписание и при наличие на правен интерес, поради което и е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

По съответствието на акта с процесуалните правила:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия на основание чл. 89, ал. 1 ЗЗБ. От приложените по преписката заповеди за оправомощаване - Заповед № 8121з-1393/16.11.2016 г. на министъра на вътрешните работи; Заповед № 8121з-812/17.07.2019 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 1983з-941/03.12.2024 г. на директора на Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" и Заповед № 1152з-23/15.01.2026 г. на директора на Регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - К., както и списък на обектите, подлежащи на контрол, се установява материалната компетентност на длъжностното лице - инспектор по ЗН в Регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - [населено място].

Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗЗБ контролът по спазването на закона се осъществява от министъра на вътрешните работи и от оправомощени от него длъжностни лица, които при изпълнение на своите функции дават предписания – чл. 89, ал. 1 ЗЗБ. Задължението за изграждане и поддържане на локални системи за оповестяване за осигуряване на ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението е нормативно установено в чл. 35, ал. 3, т. 5 ЗЗБ и е в тежест на юридическите лица и еднолични търговци, собственици и ползватели, осъществяващи дейност в обекти, представляващи строежи по чл. 137, ал. 1, т. 1, буква "г" или "д" от Закона за устройство на територията, която представлява опасност за възникване на бедствие и са разработили аварийен план на обекта – чл. 35, ал. 1, т. 1 ЗЗБ. Именно в изпълнение на правомощията си да следи за спазване на изискванията на ЗЗБ длъжностното лице е извършило проверка на обект, класифициран от първа степен на потенциална опасност, като с оспорения акт е констатирал неизпълнение на изискването на чл. 35, ал. 3, т. 5 ЗЗБ и на основание чл. 89, ал. 1 от ЗЗБ е дал предписание за отстраняването му. В съответствие с правомощията си по чл. 35, ал. 3, т. 5 ЗЗБ органът е адресирал акта до лицата по ал. 1 – в случая ЮЛ, представило разработен аварийен план със съдържанието по чл. 35, ал. 1 ЗЗБ за язовир "К.", за което са ангажирани доказателства по делото. За изчерпателност следва да се посочи, че е ирелевантно по настоящото дело обстоятелството дали стопанисването на язовир "К." е предоставено на "НЕК" ЕАД по законоустановения ред или не.

Оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2

АПК реквизити, включително фактическите и правните основания за издаването му. Съдържа ясна разпоредителна част, която съответства на изложените обстоятелства. Следователно не се доказва наличието на порок във формата на акта, представляващ самостоятелно основание за неговата отмяна по см. на чл. 146, т. 2 вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК.

Не се констатира да са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени по см. на чл. 146, т. 3 АПК и да обуславят отмяна на акта. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Актът е връчен на лицето, на което е възложено стопанисването на язовира, като неуведомяването му за започване на административното производство не е съществено процесуално нарушение. В случай че жалбоподателят не се е запознал с всички събрани по преписката доказателства, това процесуално право той е имал възможност да упражни в пълен обем в съдебното производство, като оспори писмените доказателства или представи нови такива. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа становището, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение на административния орган по същество.

Съдът приема, че правилно е приложен и материалният закон.

Както се посочи вече, с разпоредбата на чл. 35, ал. 3, т. 5 ЗЗБ е регламентирано задължение за лицата по ал. 1 - юридически лица и еднолични търговци, собственици и ползватели, осъществяващи дейност в обекти, представляващи строежи по чл. 137, ал. 1, т. 1, буква "г" или "д" от Закона за устройство на територията, която представлява опасност за възникване на бедствие, за изграждане и поддържане на локални системи за оповестяване за осигуряване на ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението.

Изяснено е в съдебната практика на ВАС, че с изменението на ЗЗБ, направено с ДВ бр. 80/2011 г., е въведено изискването към всички юридически лица и собственици или ползватели на обекти, представляващи опасност от възникване на бедствия, да изградят и поддържат локална система за оповестяване. С изменението на ЗЗБ, направено с ДВ бр. 97/2017 г., чл. 35 е допълнен с нови четири алинеи (ал. 4 до ал. 7), конкретизиращи обстоятелствата кога е възможно да не се изградят такива локални системи (ал. 4 и ал. 5), а също така какво всъщност следва да осигуряват те - ал. 6, а ал. 7 сочи, че редът и условията за изпълнение на изискването по ал. 6 се определя с Наредбата на Министерски съвет, издадена на основание чл. 62, ал. 2, т. 5 от ЗЗБ. Такава Наредба е била приета още през 2012 г. и това е Наредбата за условията и реда за функциониране на Националната система за ранно предупреждение и оповестяване на органите на изпълнителната власт и населението при бедствия и за оповестяване при въздушна опасност, която е била съобразена с измененията на ЗЗБ от 2017 г., като на свой ред е уредила в чл. 5, т. 5 съществуването на локални системи за оповестяване (ЛСО) в обекти по чл. 35, ал. 1 от ЗЗБ. С новелата на чл. 36 от Наредбата е посочен детайлно редът за изграждане и поддържане на системата на съответната ЛСО, вкл. за присъединяването и към Национална система за ранно предупреждение и оповестяване (НСРПО). В този смисъл решение № 1385 от 07.02.2024г. на ВАС по адм. дело № 6715/2023г., VI о.

В случая въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема за доказано, че жалбоподателят, като юридическо лице, е задължен субект по изграждането на локална система за оповестяване съгласно чл. 35, ал. 3, т. 5 от ЗЗБ по отношение на процесния обект - язовир "К." (класифициран като такъв от първа висока степен на потенциална опасност). Същият може да се

освободи от това задължение, ако докаже изпълнение на разпоредбата на чл. 35, ал. 5 ЗЗБ.

По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства в опровержение на констатацията на органа, че за язовира няма изградена ЛСО за осигуряване на ранно предупреждение на персонала, компетентните органи и населението. При това положение се налага изводът, че оспореното предписание за издадено при наличието на всички кумулативно предвидени в чл. 35, ал. 3, т. 5 ЗЗБ материални предпоставки по отношение на процесния обект - "К.", находящ се в землището на [населено място], [община], с оглед което същото се явява издадено при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

По горните съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответната страна има право на разноски, поради което и следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро, определено от съда на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Национална електрическа компания“ ЕАД против задължително предписание, обективизирано в констативен акт № КА-ПБЗН-КНО-9-3/26.02.2026г., съставен от И. О. Г., на длъжност инспектор по ЗН в Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – [населено място] към Министерство на вътрешните работи.

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД да заплати на Регионална дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ – [населено място] сумата в размер на 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: